

I de følgende to Timer gentoges Alarmeringen med en halv Snes Minuters Mellemrum. Da Karsten From ikke mere lod sig se, og Telegrafbudene efterhaanden samlede et helt lille Opløb udenfor Gadedøren, blev tilsidst andre af Husets Beboere vækket af Spektaklet og listede et Vindu op for at se, hvad der var paafærde.

Følgen var, at Brudeparrets Afrejse den næste Formiddag blev til lidt af en Skandale. Da Vognen holdt for Døren med Kufferterne ovenpaa Ruffet, og de nygifte kom ned ad Trappen — Jytte tæt tilsløret — stak der et grinende Tjenestepigeansigt frem af hver Dør, og fra Vinduer og Altaner fulgtes de tilvogns af mange nysgerrige Øjne.

Karsten From var skamfuld og viste et forfjamsket Væsen, skønt Jytte ikke slap hans Haand. De havde om Natten begge to hurtigt forstaaet, at de var et Offer for en ondskabsfuld Kvindehævn, og Karsten From var heller ikke i Tvivl om, hvem den hævngherrige Dame var. Ogsaa Jytte havde sine Anelser. Og mere end nogensinde var hun nu længselsfuld efter at komme herfra, langt bort baade fra sin Mands og sin egen Fortid.

FØRSTE Juledag havde Enslev maattet gaa i Seng paa Grund af Feber. Det korte Ophold paa den aabne Altan hin Aften, da han talte til Mængden,